

คำวินิจฉัยของ นายเขว่น สายเชื้อ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๑-๕๒/๒๕๕๒

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
วุฒิสภา

ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ กับ
คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๕ คน ขอให้ประธานรัฐสภาใช้อำนาจตามมาตรา ๒๖๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ว่ามติของคณะกรรมการ
การเลือกตั้งดังกล่าว เป็นมติที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ต่อมา นายเด่น โต๊ะมีนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน
๑๐๓ คน ได้มีหนังสือถึงประธานรัฐสภา เพื่อขอให้ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมติ
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ว่ามติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ดังกล่าวเป็นมติที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เช่นเดียวกัน

ข้อเท็จจริงปรากฏตามเอกสารที่ประธานรัฐสภาส่งมาว่า ผู้ร้องทั้งสองมีความเห็นตรงกันว่า มติของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ในเรื่องดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรทุกคน และก่อให้เกิดปัญหาโต้แย้งทางความคิดอย่างรุนแรงโดยมีความเห็นแตกต่างกัน
เป็นสองฝ่าย คือ

ฝ่ายแรก ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีความเห็นว่า

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕
วรรคสี่ บัญญัติยกเว้นเรื่องคุณสมบัติต่างๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาขึ้นไว้เพื่อ
เชื่อมต่อระหว่างบุคคลผู้ทำหน้าที่จากรัฐธรรมนูญเก่ามาสู่องค์กรตามรัฐธรรมนูญใหม่ เช่น ยกเว้น
เรื่องอายุไม่ต้องถึง ๔๐ ปี ยกเว้นเรื่องคุณวุฒิการศึกษาไม่ต้องจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ยกเว้นข้อห้าม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเป็นนายกรัฐมนตรีนับเป็นต้น จึงเป็นเพียงการรับรององค์กร
สมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย

โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๕ ดังนั้น จึงไม่ถือว่าสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ดังนั้น สมาชิกวุฒิสภาซึ่งทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบันสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งแรก ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๕ เช่น มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่า

มติของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ว่าสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันมิใช่เป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาครั้งต่อไปได้ ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แต่ต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งและต้องไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) จึงเท่ากับเป็นการรับรองว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่สมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันมิได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มติดังกล่าวไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในชุดปัจจุบันต้องเสียสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีขึ้นครั้งแรกตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสอง และวรรคสาม รับรองสมาชิกภาพของสมาชิกทั้งสองสภาไว้ทำนองเดียวกันจึงควรวินิจฉัยไปในทำนองเดียวกันว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกได้ด้วย เช่นเดียวกับสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบัน

ประธานรัฐสภาพิจารณาเหตุผลดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เพื่อเป็นการยุติปัญหาข้อขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างองค์กร ซึ่งหาก

ไม่มีคำวินิจฉัยชี้ขาดอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศได้ จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องพร้อมความเห็นดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๐ ของข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีคำสั่งให้รวมการพิจารณาคำร้องทั้งสอง เพราะเห็นว่า ความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสองคณะมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างเดียวกัน และได้ส่งสำเนาคำร้องดังกล่าวให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือชี้แจงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๒ (๑๘๗) เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า

๑. สมาชิกวุฒิสภาซึ่งทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบัน สามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งแรก ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๕ กล่าวคือ ต้องมีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนข้อห้ามมาตรา ๑๒๖ (๓) เรื่องการเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้มาก่อนการรับสมัครเลือกตั้งนั้น เห็นว่านำมาใช้บังคับยังไม่ได้ เพราะสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ไม่ใช่สมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบัน มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

การรับวินิจฉัย

ปัญหาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องดังกล่าวเพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

ในการดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีมติที่จะกำหนดระเบียบในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เป็นอำนาจหน้าที่อันเป็นอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ ในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงมีความเห็นโต้แย้งว่าไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะไปพิจารณาวินิจฉัย

อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าเห็นว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญต่างๆ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา ฯลฯ ล้วนแต่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตามกฎหมายโดยอิสระ แต่ต้องดำเนินการอยู่ในกรอบรัฐธรรมนูญ

ในหลายกรณีที่มีการส่งเรื่องมาสู่ศาลรัฐธรรมนูญ ก็มีการพิจารณาวินิจฉัยในเรื่องอำนาจในการรับวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่าบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้นที่อยู่ในอำนาจที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัย ความชอบหรือไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือรวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมาย หรือข้อบังคับ (รวมทั้งระเบียบ) ด้วย ความเห็นในเรื่องนี้ของศาลรัฐธรรมนูญยังไม่มีข้อยุติ โดยฝ่ายหนึ่งเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเฉพาะที่เป็นบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้น สำหรับบทบัญญัติของกฎหมาย หรือข้อบังคับ และประกาศต่างๆ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองที่จะมีขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

ข้าพเจ้าเห็นว่าบทบัญญัติของกฎหมายและของกฎหมายหรือของข้อบังคับ และประกาศต่างๆ ที่ออกตามกฎหมายหากเป็นปัญหาเกี่ยวกับกรณีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ย่อมอยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย

ศาลอื่นๆ รวมเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานต่างๆ มีอำนาจหน้าที่ในการใช้และปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ต้องระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และอำนาจในการที่จะวินิจฉัยหรือพิพากษาการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับนั้น ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรเดียวที่มีอำนาจ หลักการนี้เป็นหลักการในประเทศทั้งหลายที่มีศาลรัฐธรรมนูญ

กรณีนี้ เป็นกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติ และต่อมาได้ประกาศใช้ “ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๘๔ ก. วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)” กำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ในข้อ ๓๔ (๒) ว่า “... (๒) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง...”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบัน จำนวน ๕๕ คน และต่อมาอีก ๑๐๓ คน ได้มีความเห็นโต้แย้งว่า มติและข้อกำหนดในระเบียบดังกล่าวข้างต้นไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ และได้เสนอความเห็นโต้แย้งนี้ต่อประธานรัฐสภาเพื่อให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ประธานรัฐสภา

เห็นว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งตีความรัฐธรรมนูญกระทบต่อสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

กรณีจึงเป็นปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการตีความบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ต้องการคำวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ความเห็นโต้แย้งอีกประการหนึ่งมักจะอ้างว่าเป็นเพียงความคิดเห็นขัดแย้งที่หาหรือมา ยังไม่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นถึงขั้นที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องรับพิจารณาวินิจฉัย นับว่าเป็นปัญหาโต้แย้งในขั้นตอนการลงมติรับหรือไม่รับวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเสมอรวมทั้งกรณีนี้ด้วย นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเกี่ยวกับปัญหาในประเด็นนี้รัฐธรรมนูญกำหนดสาระสำคัญของเรื่องที่จะเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัยไว้โดยกำหนดผู้มีสิทธิเสนอ สาระสำคัญของเรื่อง และหากพิจารณาถึงถ้อยคำในมาตรา ๒๖๖ ที่ใช้ว่า “หากกรณีมีปัญหา” กรณีนี้ก็เป็นเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว

กรณีเดียวกันนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งเคยหาหรือมายังศาลรัฐธรรมนูญแล้วแต่ในขั้นตอนนี้ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับวินิจฉัย (กรณีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๒ ๗/๒๕๔๒ ๘/๒๕๔๒)

บัดนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติและประกาศใช้เป็นระเบียบ ฯ แล้ว และได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโต้แย้งมติดังกล่าว กรณีจึงมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญคือคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว หากศาลรัฐธรรมนูญไม่รับวินิจฉัยจนถึงกับมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นเมื่อเกิดกรณีฟ้องร้องแล้วศาลรัฐธรรมนูญจึงจะรับพิจารณาวินิจฉัยก็อาจจะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติส่วนรวมได้

กรณีนี้จึงต้องด้วยมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

การวินิจฉัย

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหานี้ได้แก่ มาตรา ๑๒๖ (๒) และบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่

มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

(๑) เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

(๒) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

(๓) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ในอายุของวุฒิสภาคราวก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง

(๔) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔)”

บทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ บัญญัติว่า “นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๕ ทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๓๒๔ และให้วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๕ ทำหน้าที่วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้จนถึงวันที่ครบสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคห้า (๑) หรือวันเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคห้า (๒) แล้วแต่กรณี

ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้อยู่ต่อไปจนครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร หรือเมื่อมีการยุบสภา หรือเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๒๓ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่

ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๕ หรือสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๒๓ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๗ (๓) มาตรา ๑๑๘ (๓) มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๕ (๒) และ (๓) มาตรา ๑๒๖ (๒) และ (๓) มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๔ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคสองและสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสาม

ในกรณีที่มิเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลงพร้อมกันทั้งหมดให้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ในคราวแรก ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อครบสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งให้ดำเนินการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันก่อนวันครบสี่ปี ในกรณีเช่นนี้ ให้อายุของวุฒิสภาและสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้ง เริ่มนับตั้งแต่วันที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสามสิ้นสุดลง

(๒) ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๒๓ ให้ดำเนินการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แต่ถ้ายังไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ เทาที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ มาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาด้วย โดยให้ใช้คำว่า “สมาชิกวุฒิสภา” แทนคำว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” ทุกแห่ง และให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๑๕ เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว และในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าบทบัญญัติใดของกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขัดหรือแย้งหรือไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดระเบียบที่จำเป็นขึ้นใช้แทนบทบัญญัตินั้นได้เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ระเบียบดังกล่าวและความเห็นที่ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวนั้นขัดหรือแย้งหรือไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนี้ ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตาม (๒) ให้กระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และมีให้ดำเนินการเลือกตั้งในวันเดียวกันกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๓๒๔”

ในประเด็นของกรณีนี้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง จึงจะมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือไม่

ประธานรัฐสภาแจ้งว่ามีความเห็นแยกเป็น ๒ ฝ่าย

ความเห็นฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมติเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เห็นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาหากไม่พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเกินกว่าหนึ่งปี

ความเห็นฝ่ายที่สอง ได้แก่ ฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อถอนชุดแรก ๕๕ คน และชุดหลังอีก ๑๐๓ คน เห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แม้ยังไม่พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่เกินหนึ่งปีก็ตาม

สำหรับความเห็นของฝ่ายที่เห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ (๒) คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในการเลือกตั้งครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งนั้นมีเหตุผลสนับสนุน ดังนี้

๑. บทเฉพาะกาล ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ดูแลในด้านการเชื่อมต่อระหว่างรัฐธรรมนูญฉบับเก่า พุทธศักราช ๒๕๓๔ ที่ยกเลิกไปกับรัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้ใหม่คือฉบับปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ อันเป็นฉบับปัจจุบัน ในช่วงผลัดเปลี่ยนมีข้อบัญญัติยกเว้นในประเด็นต่างๆ ที่มีบทบัญญัติความแตกต่างกันเกี่ยวกับองค์กรและบุคคลขององค์กรต่างๆ ให้เป็นการรับรองสถานภาพเพื่อให้คงทำหน้าที่สืบต่อไปในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อได้ รวมทั้งในเรื่องสิทธิหน้าที่เมื่อใช้บังคับรัฐธรรมนูญใหม่ด้วยในส่วนนี้ความเห็นฝ่ายนี้เห็นว่ มาตรา ๓๑๕ ได้กำหนดเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภารวมทั้งสมาชิกของสภาทั้งสองยังคงเป็นองค์กรและสมาชิกก็ยังคงเป็นสมาชิกและทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระตามรัฐธรรมนูญเดิม

ฝ่ายนี้เห็นว่า มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ บัญญัติยกเว้นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามต่างๆ รวมทั้งการยกเว้น มาตรา ๑๒๖ (๒) และ (๓) ก็เพื่อเชื่อมต่อระหว่างผู้ทำหน้าที่จากรัฐธรรมนูญเก่าเข้าสู่องค์กรตามรัฐธรรมนูญใหม่ ทำนองเดียวกันกับที่ยกเว้นในข้ออื่นๆ เช่น ข้อห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นนายกรัฐมนตรี และข้อยกเว้นในเรื่องอายุและวุฒิการศึกษา เป็นต้น

ตัวอย่างข้อยกเว้นที่ชัดเจนในเรื่องนี้ยังมีอีกหลายกรณีทั้งเป็นการยกเว้นในเรื่ององค์กรและบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กร เช่น มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ยกเว้นมาตรา ๑๒๑ เรื่อง จำนวนสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒๐๐ คน และมาตรา ๑๓๐ ยกเว้นอายุของวุฒิสภา ๖ ปี รวมทั้งมาตรา ๑๑๘ (๗) ยกเว้นการขาดสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นต้น เป็นการยกเว้นเพื่อไม่ให้กระทบต่อสถานะและสิทธิหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว และเมื่อสุดสิ้นวาระขององค์กรนั้นๆ แล้วก็ต้องเข้าสู่บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญใหม่ทุกประการ ในกรณีนี้ก็หมายความว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันเมื่อหมดวาระแล้ว จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ก็ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

เหตุผลสนับสนุนแนวความเห็นฝ่ายนี้อีกประการหนึ่งก็คือวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีอำนาจมากขึ้นกว่าเดิมมาก นอกจากจะมีอำนาจถ่วงดุลการตรากฎหมายแล้วยังมีอำนาจตรวจสอบการทำงานของรัฐและองค์กรสำคัญต่างๆ รวมทั้งอำนาจถอดถอนเจ้าหน้าที่ตำแหน่งสำคัญๆ ด้วย จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณวุฒิสูงและมีความเป็นกลางทางการเมือง ไม่ฝักใฝ่ ผูกพันพรรคการเมือง ซึ่งตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง จึงต้องกำหนดการพ้นจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินหนึ่งปีเป็นเกณฑ์เพื่อความมุ่งหมายนี้

นอกจากนั้นยังอาจจะอ้างเจตนารมณ์ในการปฏิรูปทางการเมือง ที่ลักษณะการเข้าสู่การเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่แตกต่างกัน โดยห้ามการหาเสียงในส่วนที่เกี่ยวกับวุฒิสภา แต่ไม่ห้ามสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การให้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้ก็จะได้เปรียบผู้สมัครที่ไม่มีฐานเสียงทางด้านพรรคการเมืองสนับสนุนอยู่

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าผู้วินิจฉัยพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ กำหนดไว้ชัดเจนให้ยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ (๒) ที่บัญญัติว่าในเรื่องบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ว่า “มาตรา ๑๒๖ ... (๒) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ...” มาใช้บังคับ ดังนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันจึงไม่อยู่ใต้บังคับมาตรา ๑๒๖ (๒) ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. มาตรา ๓๑๕ มีบทบัญญัติกำหนดทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับองค์กร คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และกำหนดเกี่ยวกับบุคคลขององค์กรทั้งสอง คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญเก่าที่ยกเลิกไปแล้วว่ายังให้คงทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันต่อไป ดังที่ความเห็นฝ่ายแรกก็ได้กล่าวอ้างถูกต้องแล้ว การรับรองสถานะเช่นนี้ถือว่าการรับรองสถานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันครบถ้วนแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันก็ยังคงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปจนครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร (ตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสอง) หรือสิ้นสุดวาระด้วยเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ ประการ คือ ๑. ครบอายุสภาผู้แทนราษฎร ๒. เมื่อมีการยุบสภา ๓. เมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๒๓ ทั้งนี้ การคงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้หนึ่งผู้ใดจะอยู่ต่อไปได้ ต้องไม่มีเหตุที่จะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดสมาชิกภาพเป็นการเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญด้วย สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหากไม่มีบทบัญญัติยกเว้นไว้แต่อย่างใด มาตรา ๑๒๖ ก็บังคับใช้เต็มที่

อย่างไรก็ดีมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ บัญญัติมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ (๒) มาใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบัน จึงหมายความว่าเป็นการยกเว้นไว้มิให้นำมาตรา ๑๒๖ (๒) มาใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกที่จะมีขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้

๒. เหตุผลประการที่สอง คือ บทบัญญัติมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ที่กล่าวถึงมาตรา ๑๒๖ (๒) จะเป็นการย้อนไปหมายถึงลักษณะต้องห้ามสำหรับการเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันนี้ไม่ได้เลย เพราะการเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับเก่าที่ยกเลิกไปไม่ได้มาจาก

การเลือกตั้งแต่มาจากการแต่งตั้ง ทั้งนี้ เมื่อเป็นการเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยการแต่งตั้งตามรัฐธรรมนูญเดิมที่ยกเลิกไป ฝ่ายที่ให้เหตุผลว่าเป็นการยกเว้น มาตรา ๑๒๖ (๒) เป็นเพียงเพื่อรับรองสถานะของผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพ้นการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาไม่เกินหนึ่งปีเท่านั้น มิได้เป็นข้อยกเว้นสำหรับการเลือกตั้งวุฒิสภาที่จะมีขึ้นตามรัฐธรรมนูญจึงฟังไม่ขึ้น หากถือว่าใช้กับการเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญเก่าไม่ได้และไม่ใช้กับการเลือกตั้งครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันแล้ว การยกเว้นมาตรา ๑๒๖ (๒) และ (๓) ก็ไม่มีที่ใช้สำหรับกรณีอื่นได้อีก จึงเป็นการขัดหลักการบัญญัติและตีความกฎหมายที่กฎหมายต้องให้มีผลบังคับใช้ได้

๓. การที่จะตรากฎหมายจำกัดสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันให้ต้องมีเงื่อนไขต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินหนึ่งปีจึงจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ย่อมเป็นการลดรอนสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันที่ไม่อาจจะทราบล่วงหน้าได้ แต่เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแล้วเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่จึงเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๒) ดังกล่าว ไม่อาจใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ เช่นนี้ จึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายด้านความชอบธรรมและแม้ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันผู้ใดได้ทราบถึงข้อจำกัดข้อนี้ และประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจึงลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทันทีหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกินหนึ่งปีเพื่อจะได้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ก็เป็นไปได้ว่าอาจจะไม่ทันกาล เพราะรัฐธรรมนูญห้ามการยุบสภาในระหว่างที่รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญรวม ๓ ฉบับ ไว้ภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญเท่านั้น (มาตรา ๓๒๓) จึงนับว่าเป็นการลดรอนสิทธิโดยตรง

๔. หากนำมาตรา ๑๒๖ (๒) มาบังคับใช้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบัน แล้วประเด็นนี้ต้องมีการอภิปรายกันเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง เพราะกระทบสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันจำนวนไม่น้อย การอภิปรายน่าจะมีขึ้นอย่างจริงจังทั้งในขั้นตอนการร่างรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญและการพิจารณาให้ความเห็นชอบของรัฐสภา แต่ปรากฏในรายงานการประชุมพิจารณาของสภาร่างรัฐธรรมนูญในกรณีมาตรา ๑๒๖ (๒) แต่เพียงว่าได้มีการชี้แจงปรับปรุงถ้อยคำจนเป็นบทบัญญัติที่ปรากฏอยู่นี้เท่านั้น

ดังนั้น จึงสรุปความหมายและเจตนารมณ์ของบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ได้ว่ามีความหมายชัดเจนมิให้นำมาตรา ๑๒๖ (๒) มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันในการใช้สิทธิสมัครรับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญปัจจุบัน

จึงวินิจฉัยว่า มติของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่กำหนดว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง” โดยไม่มีข้อยกเว้นให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันจึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ใช้บังคับในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่ได้

นายเชาวน์ สายเชื้อ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ